

พระราชบัญญัติ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒
บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัติ^๕หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ^๕นี้ ให้ใช้
พระราชบัญญัติ^๕แทน

มาตรา ๔ ให้วิทยาลัยเอกชน^๕ซึ่งจัดตั้ง^๕ตามพระราชบัญญัติ
วิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราช
บัญญัติ^๕นี้และคงมีสภาพเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติ^๕นี้

“สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” หมายความว่า มหาวิทยาลัย สถาบัน
วิทยาลัยหรือสถาน^๕ที่บุคคลจัด^๕ให้การศึกษาชั้นอุดมศึกษาแก่นักศึกษาทุก
ผลัดรวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้นำทุนมาจัดตั้งสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนและได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“คณะกรรมการสถาบัน” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน

“กรรมการสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“กรรมการสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน

“ผู้บริหารสถาบัน” หมายความว่า อธิการบดี อธิการ หรือ
ผู้อำนวยการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยม
ศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ตาม
ที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่า ซึ่งเข้ารับการศึกษานในสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

(๒) วิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดตั้งขึ้น โดยกระทรวง
ทบวง กรม

(๓) วิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะสงฆ์ เพื่อการศึกษาของสงฆ์
โดยเฉพาะ

(๔) สถาบันอุดมศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญาหรือความตกลง
ระหว่างรัฐบาลไทยกับทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ หรือ
รัฐบาลต่างประเทศ

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎทบทวงกำหนดกิจการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎทบทวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งและเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิทยาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา ๙ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสามประเภท คือ

- (๑) มหาวิทยาลัย
- (๒) สถาบัน
- (๓) วิทยาลัย

ลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิชาการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบทวง

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการ
ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบทวง

มาตรา ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน
ซึ่งใช้เป็นที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า
จำนวนที่กำหนดในกฎทบทวง

ผู้รับใบอนุญาตต้องโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามวรรคหนึ่ง โดยปลอด
จากภาระติดพันใด ๆ ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ภายในหนึ่งเดือน
นับแต่วันได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น และรัฐมนตรีอนุญาตให้
ขยายเวลาออกไปตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ให้รัฐมนตรีมี
อำนาจเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้

มาตรา ๑๒ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้จัดตั้งตามพระราช
บัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล

การออกและการเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีข้อกำหนด และข้อ
กำหนดนั้นอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ
- (๒) วัตถุประสงค์
- (๓) ที่ตั้งและแผนผังแสดงบริเวณและอาคาร

(๔) จำนวนเงินทุนเพิ่มเติม ทรัพย์สินที่จะใช้ในการจัดตั้ง และโครงการใช้จ่าย

(๕) อัตราค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม

(๖) โครงการจัดการศึกษา รวมทั้งหลักสูตร การสอน อุปกรณ์ การศึกษาและการวัดผลการศึกษา

(๗) วิธีการรับนักศึกษาและให้นักศึกษาออก

(๘) การกำหนดเครื่องแบบ การแต่งเครื่องแบบของนักศึกษา และการกำหนดเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๙) โครงการจัดหาคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(๑๐) การกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติทางวิชาการของคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ อัตราค่าสอน เงินเดือน หลักเกณฑ์การจ้าง เลิกจ้าง และสวัสดิการของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่

(๑๑) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎทบทวง

มาตรา ๑๔ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตาม มาตรา ๑๓ และการแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดดังกล่าวภายหลังที่ได้รับ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐ แล้วต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตจะเปิดดำเนินการสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในสาขาวิชาใดได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

การขออนุญาตและการอนุญาตเปิดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบทวง

มาตรา ๑๖ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจแบ่งส่วนงานดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานบริหาร

(๒) คณะ

(๓) บัณฑิตวิทยาลัย

(๔) สถาบันเพื่อการวิจัย สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อส่งเสริมวิชาการ

สำนักงานบริหาร อาจแบ่งส่วนงานภายในได้ตามความเหมาะสม

คณะ อาจแบ่งส่วนงานเป็นภาควิชาและสำนักงานเลขานุการ

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อาจแบ่งส่วนงานเป็นฝ่ายและสำนักงานเลขานุการ

มาตรา ๑๗ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจจัดตั้งวิทยาเขตสาขาได้ และให้นำมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

วิทยาเขตสาขาต้องดำเนินการภายใต้ความรับผิดชอบของสภาสถาบันตามมาตรา ๒๘ โดยจะมีผู้บริหารวิทยาเขตสาขาซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งเพื่อบริหารงานของวิทยาเขตสาขาได้

มาตรา ๑๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องใช้ชื่อเป็นอักษรไทย และต้องใช้คำว่า “มหาวิทยาลัย” “สถาบัน” หรือ “วิทยาลัย” แล้วแต่กรณี นำหน้าชื่อ

ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะใช้ชื่อเป็นอักษรต่างประเทศ ด้วย ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งมิใช่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า "มหาวิทยาลัย" "สถาบัน" หรือ "วิทยาลัย" นำหน้าชื่อ ในดวงตราป้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ

หมวด ๒

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๒๐ ให้มีคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก ไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินสิบสองคน เป็นกรรมการ

บุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ไม่น้อยกว่าสามคน ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคธุรกิจเอกชน

ให้คณะกรรมการสถาบันเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการหนึ่งคน และกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการหนึ่งคน

มาตรา ๒๑ กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการแต่งตั้งกรรมการสถาบัน ในระหว่างที่กรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการสถาบันซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

กรรมการสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ กรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการสถาบันซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสถาบันแทนได้

มาตรา ๒๓ ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการสถาบัน การประชุมคณะกรรมการสถาบันต้องมีกรรมการสถาบันมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสถาบันทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสถาบันซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการสถาบันคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง
หนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรอง
ประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการและเลขานุการเป็น
ผู้เรียกประชุมกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสถาบันคนหนึ่งเป็น
ผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องต่างๆ ที่พระราชบัญญัติ
กำหนดให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(๒) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎทบทวน
ตามพระราชบัญญัติ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการ
ศึกษาและวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับ
มาตรฐานการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) พิจารณาหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่
ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหาร
สถาบันและคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการเสนอให้ปริญญาเกิตติม
ศักดิ์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบัน

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการสถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้
ให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจและคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

เมื่อคณะกรรมการประจำเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการสถาบันทราบด้วย

หมวด ๓

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๒๘ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

(๑) ผู้บริหารสถาบันเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) กรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาต

(๓) กรรมการไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนตาม (๑) และ (๒) รวมกันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการ โดยตำแหน่งตาม (๑) เป็นนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันอีกคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบัน เพื่อทำหน้าที่นายกสภาสถาบันเมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ โดยคำแนะนำของผู้บริหารสถาบัน

มาตรา ๒๕ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย

กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาอาจได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) ได้ แต่ต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๐ กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีสั่งให้ออกเมื่อเห็นว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕

(๔) รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง

เมื่อกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของผู้รับใบอนุญาตหรือคณะกรรมการสถาบัน แล้วแต่กรณี อาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสภาสถาบันแทนได้

มาตรา ๓๒ การประชุมสภาสถาบันให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงาน ในสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งจะให้มีข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษาด้วยก็ได้

(๒) จัดสรรทุนออกเป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ และวางระเบียบการใช้จ่ายเงินของกองทุน

(๓) พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการสอนและอุปกรณ์การศึกษา

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และภาควิชา

(๕) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกวิทยาเขตสาขา

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของ คณะกรรมการสถาบัน

(๗) อนุมัติการให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

(๘) อนุมัติงบดุล งบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่าง ๆ ประจำปี

(๙) พิจารณาเสนอการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถาบัน

(๑๐) พิจารณาหาวิธีที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย และการฝึกอบรมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเจริญยิ่งขึ้น

(๑๑) วินิจฉัยสั่งการในเรื่องอื่นใดที่มีไต่ระบบให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ สถาบันจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและมติที่สภาสถาบันกำหนดหรือมอบหมาย และจะมีรองผู้บริหารสถาบันคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้บริหารสถาบันมอบหมาย

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

รองผู้บริหารสถาบันต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบัน และให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้เสนอแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้บริหารสถาบัน ต่อสภาสถาบัน

เมื่อผู้บริหารสถาบันพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้บริหารสถาบันพ้นจาก ตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้บริหารสถาบันไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้บริหารสถาบันรักษาการแทน ถ้ามีรองผู้บริหารสถาบันหลายคน ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งผู้บริหารสถาบันมอบหมายรักษาการแทน ถ้าผู้บริหารสถาบันไม่ได้มอบหมาย ให้รองผู้บริหารสถาบันซึ่งมีอาวุโสรักษา การแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองผู้บริหารสถาบัน ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้บริหารสถาบันมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้บริหารสถาบันทุกประการ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้บริหารสถาบัน เว้นแต่ได้รับแต่งตั้ง จากสภาสถาบันและได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะ กรรมการสถาบัน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ผู้บริหารสถาบันต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามดังต่อไปนี้

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ เมษายน ๒๕๒๒

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี
- (๒) มีความรู้สอบไล่ได้ปริญญาตรี และเป็นหรือเคยเป็นศาสตราจารย์มาแล้ว หรือมีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า
- (๓) ไม่เป็นผู้หรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๔) ไม่เป็นผู้ถูกลงโทษหรือจัดฟันเพื่อนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่เป็นผู้เคยถูกออกจากราชการเพราะมีความผิด เว้นแต่รัฐมนตรีเห็นว่าความผิดนั้นไม่ขัดต่อการเป็นผู้บริหารสถาบัน
- (๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้บริหารสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๒) พิจารณาแต่งตั้งคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๓) จัดทำทะเบียนคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ตามแบบที่กำหนดในกฎทรวง

(๔) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ขอบบังคับและข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๕) เป็นผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกิจการทั่วไป

(๖) จัดทำรายงานประจำปีและรายงานอื่น ๆ ตามที่สภาสถาบันหรือรัฐมนตรีกำหนด

(๗) รักษาวินัย และระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ขอบบังคับ และข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หน้าที่ที่สภาสถาบันมอบหมายและที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

(๙) ดำเนินกิจการอื่นอันเป็นปกติธุระที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพึงกระทำ

มาตรา ๔๐ การจัดให้มีคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะบัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนักหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามระเบียบหรือขอบบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๔๑ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

มาตรา ๔๒ อาจารย์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีความรู้ความชำนาญพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่ง

(๒) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ไม่เป็นผู้หรือเคยมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) ไม่เป็นผู้ผิดหรือเลื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ

(๕) ไม่เป็นผู้กบฏหรือจัดพันเพื่อนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่คณะกรรมการสถาบันเห็นว่าไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔๓ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ แล้ว คุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทบทวง

ทั้งนี้ คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ดังกล่าว จะต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้สำหรับการแต่งตั้งบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว ในมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๔๔ ก่อนแต่งตั้งบุคคลใดเป็นคณาจารย์ ให้ผู้บริหารสถาบันยื่นคำขอตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันแล้ว จึงจะแต่งตั้งให้บุคคลนั้นเป็นคณาจารย์ได้

ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมอบหมายให้บุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งสอนเป็นการชั่วคราวได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันเริ่มจ้าง

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีความจำเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีครูปฏิบัติการด้วยก็ได้

ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นครูปฏิบัติการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎทบทวง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร อาจกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดให้มีคณาจารย์ประจำสาขาวิชาไม่น้อยกว่าจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

บุคคลใดจะเป็นคณาจารย์ประจำถิ่นหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะ
กรรมการสถาบัน

หมวด ๔

ประกาศนียบัตร ปริญญา และเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๗ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ต.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะทำการสอนเพื่อให้ปริญญาชั้นใด ใน
สาขาวิชาใดได้เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันได้
รับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นแล้ว

การขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะให้ประกาศนียบัตร
อนุปริญญา ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ในสาขาวิชาที่มีการ
ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ เมื่อรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการสถาบันได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาที่มีการสอน
นั้น

การขอให้รับรองและการรับรองมาตรฐานการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทรวง

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะให้ใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทรวง

มาตรา ๔๘ สถานสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันอาจวางข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๕๐ สถานสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันอาจวางข้อบังคับกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตในวิชาใดได้ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญา หรือผู้ที่สอบไล่ได้ครบทุกลักษณะวิชาตามหลักสูตรปริญญาตรีแต่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดในกฎทรวง

(๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาใดภายหลังที่ได้ปริญญาแล้ว

มาตรา ๕๑ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ เมษายน ๒๕๒๒

ปริญญาตั้งกล่าวแก่กรรมการสภาสถาบัน คณาจารย์ประจำ หรือเจ้าหน้าที่
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และวิธีการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็น
ไปตามที่กำหนดในกฎทรวง

มาตรา ๕๒ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะจัดให้มีครูวิทยฐานะ
และเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศ
นียบัตร อนุปริญญา ปริญญาและประกาศนียบัตรบัณฑิต ตามที่ระบุใน
ข้อกำหนดได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครู
วิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎทรวง

ครูวิทยฐานะและเพิ่มวิทยฐานะจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไข
อย่างไรให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

หมวด ๕

ทรัพย์สินและการบัญชี

มาตรา ๕๓ ทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประกอบด้วย เงินทุน
ประเดิมและทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด และเงินทุนหรือ
ทรัพย์สินที่ได้มาภายหลัง

มาตรา ๕๔ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดสรรทุนตามมาตรา ๕๓
เป็นกองทุนประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) กองทุนทั่วไป
- (๒) กองทุนทรัพย์สินถาวร
- (๓) กองทุนวิจัยและห้องสมุด
- (๔) กองทุนสงเคราะห์
- (๕) กองทุนอื่นตามที่รัฐมนตรีอนุญาต

มาตรา ๕๕ กองทุนทั่วไปได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

- (๒) รายได้ตามมาตรา ๖๐ (๑) และ (๓)
- (๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง
- (๔) ดอกผลของกองทุนทั่วไป

กองทุนทั่วไปให้ใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน

มาตรา ๕๖ กองทุนทรัพย์สินถาวรได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในข้อกำหนดตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนทรัพย์สินถาวร

กองทุนทรัพย์สินถาวรให้ใช้ในการเพิ่มเติมหรือปรับปรุงที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๕๗ กองทุนวิจัยและห้องสมุดได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มอบให้ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนวิจัยและห้องสมุด

กองทุนวิจัยและห้องสมุดให้ใช้ในการวิจัยและการจัดซื้อตำราสำหรับห้องสมุด

มาตรา ๕๘ กองทุนสงเคราะห์ได้แก่

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากเงินทุนประเดิม และทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามที่ระบุไว้ในข้อกำหนด

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่สภาสถาบันจัดสรรจากรายได้ตามวัตถุประสงค์ที่มอบให้ตามมาตรา ๖๐ (๒)

(๓) เงินที่สภาสถาบันจัดสรรตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ดอกผลของกองทุนสงเคราะห์

กองทุนสงเคราะห์ให้ใช้ในการให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาหรือคณาจารย์ประจำหรือการจัดให้มีบำเหน็จบำนาญแก่คณาจารย์ประจำเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการสงเคราะห์อื่นแก่คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและครอบครัว ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของสภาสถาบัน

มาตรา ๕๕ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจอนุญาตให้จัดตั้งกองทุนเพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยให้จัดสรรจากรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปีของกองทุนทั่วไปที่กันไว้ร้อยละหกสิบตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ค่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม
- (๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่มิใช่ผู้ให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- (๓) รายได้ที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน และรายได้อื่นของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๑ เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายประจำปีให้สภาสถาบันจัดสรรเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่ารายจ่ายให้แก่กองทุนประเภทอื่นนอกจากกองทุนทั่วไปรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของรายได้ที่สูงกว่ารายจ่ายประจำปี

เงินที่เหลือจากการจัดสรรตามวรรคหนึ่ง สภาสถาบันอาจจัดสรรให้แก่ผู้รับใบอนุญาตได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของส่วนของสินทรัพย์ในกองทุนประเภทต่างๆ รวมกันหลังจากหักหนี้สินแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้จัดส่งให้แก่กองทุนทั่วไป

มาตรา ๖๒ ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่างๆ ประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ถูกต้องตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และในการลงรายการในบัญชีต้องแสดงรายการเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงิน

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

และสินทรัพย์กับหนี้สินตามความเป็นจริง และแยกตามประเภทของงาน
พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น

มาตรา ๖๓ ให้ผู้บริหารสถาบันเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดส่งงบดุล
และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่างๆ ประจำปี ให้ผู้
สอบบัญชีตรวจสอบภายในเดือนมิถุนายนของทุกปี และเมื่อผู้สอบบัญชี
ตรวจสอบแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันนำเสนอต่อสภาสถาบันภายในเดือน
กรกฎาคมของทุกปี

เมื่อสภาสถาบันได้อนุมัติงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของ
กองทุนประเภทต่างๆ ประจำปีแล้ว ให้ผู้บริหารสถาบันส่งสำเนาไปยัง
รัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สภาสถาบันอนุมัติ

มาตรา ๖๔ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเป็นผู้
สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกปี

มาตรา ๖๕ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอำนาจ
ตรวจสอบบัญชีเอกสารและหลักฐานต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
รวมทั้งขอข้อความและคำชี้แจงจากกรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน
หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๖ ให้ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานผล
ของการตรวจสอบต่อสภาสถาบันว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้จัด
ทำบัญชีงบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุนประเภทต่างๆ
ประจำปีตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด และการรับจ่ายในกองทุนประเภท
ต่างๆ ได้เป็นไปถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

ผู้สอบบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องแถลงในรายงานเช่นนั้น
ด้วยว่าตนเห็นว่างบดุลได้ทำโดยถูกต้องครบถ้วนว่าสำแดงให้เห็นฐานะของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน และงบการเปลี่ยนแปลงการเงินของกองทุน
ประเภทต่าง ๆ สำแดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของกองทุนนั้น ๆ ที่เป็นอยู่
ตามจริงตามที่ควรหรือไม่

หมวด ๖

การควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๖๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจเขาไปในสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนเพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็น
ไปตามข้อกำหนดและตามพระราชบัญญัติ

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร
ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อผู้เกี่ยวข้องของร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดใน
กฎทบทวง

ในการปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่ง
เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกหรือช่วยเหลือตามสมควร หรือให้คำชี้แจง
แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ร้องขอ

มาตรา ๖๘ การกระทำได้ต่อไปใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้อง
ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

(๑) การรับความช่วยเหลือทางการเงิน อุปกรณ์การศึกษา หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใดเป็นจำนวนเงินหรือมูลค่าเกินครึ่งละห้านแสนบาท

(๒) การรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด

(๓) การเข้าสมทบสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ

(๔) การกู้เงินครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันเกินร้อยละสิบห้าของมูลค่าของทรัพย์สินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่ขณะนั้น ทั้งนี้ หนี้สินสะสมต้องไม่เกินมูลค่าแห่งทรัพย์สิน

(๕) การซื้อหรือจำหน่ายทรัพย์สินที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาท

(๖) การขอโอนเงินของกองทุนประเภทหนึ่งไปอีกประเภทหนึ่ง

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลใด ซึ่งการรับนั้นอาจเป็นภัยต่อความมั่นคง หรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อวัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องหยุดสอน นอกจากการหยุดตามปกติ ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีทราบภายในสามวันนับแต่วันหยุดสอน

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่คณาจารย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๔๔ พ้นสภาพจากการเป็นคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้บริหารสถาบันต้องแจ้งให้คณะกรรมการสถาบันทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นสภาพ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าอาคารสถานที่หรือบริเวณที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสภาพขัดต่อสุขลักษณะหรืออนามัย ไม่นั่นคงหรือมีเหตุอันอาจเป็นภัยอันตรายแก่นักศึกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้บริหารสถาบันดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้เสร็จภายในกำหนดเวลาอันสมควร หรือเมื่อเห็นเป็นการจำเป็นจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนในระหว่างเวลาที่ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือจนกว่าจะเห็นว่าเหตุที่สั่งให้หยุดสอนนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้วก็ได้

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบันผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ใช้หรือยอมให้ผู้อื่น ใช้ชื่อหรือเครื่องหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน นอกเหนือไปจากที่ระบุไว้ในข้อกำหนด หรือใช้หรือยอมให้ผู้อื่น ใช้สถานที่เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือการอันไม่ควรแกกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๑๔ เมื่อปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดได้รับอนุญาตให้เปิดสอนในสาขาวิชาใดแล้ว สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบทวน หรือการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดเสื่อมลงจากมาตรฐานการศึกษาที่รับรองไว้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เตือนเป็นหนังสือให้ปรับปรุงแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ตามที่แจ้งไป ภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องให้เวลาพอสมควร

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

(๒) ส่งให้ระดับนักศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชาเมื่อไม่ปฏิบัติตาม (๑)

- (๓) เพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา
- (๔) เพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ
- (๕) เพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๗๕ เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่มีทุนพอจะดำเนินการต่อไป หรือมีหนี้สินเกินทรัพย์สินหรือมีฐานะการเงินไม่มั่นคงอันอาจเกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๒) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎหมาย เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด หรือประกาศที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในเมื่ออาจทำให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีซึ่งสั่งการตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง

(๓) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหยุดสอนเกินสองเดือนติดต่อกัน เว้นแต่เป็นการหยุดสอนตามข้อกำหนด

(๔) สถานสถาบัน กรรมการสถานสถาบัน ผู้บริหารสถานบันคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบันมีอำนาจสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัย และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนทำหน้าที่แทนสภาสถาบัน และให้ประกาศคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกัน ไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๗๖ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดแล้วห้ามมิให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นปฏิบัติหน้าที่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นต่อไป เว้นแต่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะได้มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้กรรมการสภาสถาบัน ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการอันสมควรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดูแลรักษาทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมด้วยสมุดบัญชี เอกสารและสิ่งอันอื่นเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยมิชักช้า

มาตรา ๗๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ข้าราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระหว่างเวลาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ในความควบคุมของทบวงมหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็น โดยให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ

มาตรา ๗๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมต่อรัฐมนตรีได้ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง และรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อชขาด

มาตรา ๗๙ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมสมควรจะดำเนินกิจการของตนเองต่อไป หรือเมื่อผู้รับใบอนุญาตร้องขอจะดำเนินกิจการของตนต่อไปต่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเลิกการควบคุม และประกาศคำสั่งเพิกถอนการควบคุมในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีกำหนดเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และให้คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งมอบงานและทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้แก่สภาสถาบันโดยมีชก้า

มาตรา ๘๐ เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ หรือไม่ควรให้ดำเนินกิจการต่อไป และมีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้รายงานให้รัฐมนตรีทราบ ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสถาบัน

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่จะมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๗๔ (๕) หรือมาตรา ๘๐ ให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นให้แก่ทบวงมหาวิทยาลัย

ให้ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกหนังสือรับรองผลการศึกษานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘๒ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามมาตรา ๗๔ (๕) หรือมาตรา ๘๐ ให้คณะกรรมการสถาบันหรือคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีเพื่อชำระบัญชีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น และให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใด ให้คืนแก่ผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๘๓ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานระหว่างการควบคุมหรือชำระบัญชีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้จ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจได้รับเงินค่าตอบแทนในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยจ่ายจากทรัพย์สินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

มาตรา ๘๔ ให้กรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘๕ เมื่อปรากฏว่า ผู้บริหารสถาบันหรือคณาจารย์ใน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘ มาตรา
๔๒ หรือมาตรา ๔๓ แล้วแต่กรณี

(๒) ผิดหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (๓) หรือ (๖) มาตรา
๔๔ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๖ หรือ
ข้อบังคับหรือข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(๓) ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจ
เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือขัดต่อความ
สงบเรียบร้อย วัฒนธรรมของชาติ หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

รัฐมนตรีอาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้บริหารสถาบัน ใบอนุญาต
เป็นคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือการอนุญาตให้เป็นคณาจารย์
ประจำเกินหนึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้โดยคำแนะนำของคณะ
กรรมการสถาบัน

มาตรา ๘๖ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการ
อนุญาตตามมาตรา ๘๕ แล้ว จะขอรับใบอนุญาตหรือการอนุญาตใหม่
อีกได้เมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกละเมิด ใบอนุญาตหรือเพิกถอนการ
อนุญาต

หมวด ๗

การเลิกและการโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกดำเนินการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดในการขอเลิกต่อรัฐมนตรีก่อนสิ้นปีการศึกษาไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการโอนและผู้รับโอนต่อรัฐมนตรี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้บริหารสถาบันด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบันแจ้งขอผู้รับโอนต่อรัฐมนตรีพร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับโอนนั้น

มาตรา ๘๙ ในกรณีตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ ให้คณะกรรมการสถาบันมีอำนาจเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้รับโอน และผู้เกี่ยวข้อง กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความเห็นได้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับความเห็นของคณะกรรมการสถาบันแล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่สั่งให้เลิกกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้นำมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๘๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำให้ตนเป็นกรรมการสภาสถาบันโดยไม่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง หรือรับตำแหน่งผู้บริหารสถาบันโดยทราบดีว่าตนขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้บริหารสถาบันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ (๓) หรือ (๖) มาตรา ๔๔ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดกระทำความผิดตามมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๕ ให้ถือว่ากรรมการสภาสถาบันและผู้บริหารสถาบันทุกคนต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐๐ ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสถาบัน ผู้บริหาร สถาบัน คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่มีสิทธิ์ที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ์ที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๒ ให้ผู้ซึ่งใช้คำว่า “สถาบัน” ไว้หน้าชื่อในการ ดำเนินกิจการโรงเรียนหรือนำหน้าชื่อในดวงตรา บ้ายชื่อ ข้อบังคับ ระเบียบ จดหมาย หรือเอกสารอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการ โรงเรียนอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ เลิกใช้คำดังกล่าว ภายในสามเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ และภายในระยะเวลาดังกล่าวนี้มีให้นำมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๓ ใบอนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยเอกชนตามพระราช- บัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ นี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับต่อไปและให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย

มาตรา ๑๐๔ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ และข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๕ ให้คณะกรรมการวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการควบคุมวิทยาลัยเอกชน คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยเอกชน และคณะกรรมการอื่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นคณะกรรมการสถาบัน คณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถาบัน และคณะกรรมการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่ซึ่งต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บริหารสถาบัน คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๖๓

ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่การดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัยและภารกิจในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัยและการบริการทางวิชาการแก่สังคม สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารตลอดจนวิธีการชำระรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญมั่นคงและเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการ เพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้